

Editorial

NEGOCIACIÓ O MOBILITZACIÓ

Durant el mes de febrer la tàctica de la Conselleria d'Educació ha consistit a convocar reunions i més reunions sense concretar propostes. L'objectiu era clar: guanyar temps. Sembla que per la conselleria el verb negociar equival a perdre el temps.

Com dèiem a l'editorial del passat PISSARRA, "el Conseller d'Educació té damunt la seva taula les propostes de l'STEI i no convé que oblidí que es tracta de les propostes d'un sindicat que ha tingut recentment l'amplic suport del conjunt del professorat. L'STEI vol avançar per la via del diàleg i la negociació, però, si cal, haurem de fer força per seguir endavant."

El Consell Plenari de l'STEI, reunit dia 9 de març, va fer un balanç negatiu i va considerar la possibilitat de fer una proposta formal de vaga al conjunt dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament. (Vegeu la resolució del plenari a les pàgines centrals)

Després d'aquest posicionament de l'STEI, la Conselleria d'Educació va començar a canviar lleugerament la seva actitud. El balanç que es pot fer a partir del 10 de març és el següent:

Mesa sectorial d'Educació.- La conselleria d'Educació presentarà una proposta d'adscripció al primer cicle d'ESO -tant a les vacants dels IES com als centres de Primària-, per a la seva negociació; manté el compromís de pagament d'un complement específic d'unes 15.000 ptes. pel professorat que imparteixi la docència en aquest cicle. L'STEI segueix reclamant el nivell 24 per a tot el Cos de Mestres i que el Decret d'Adscripció no discrimini el professorat en funció de la localitat, i que no es produeixin desplaçaments forçosos.

Respecte a les plantilles de Primària, la primera proposta de l'administració és la següent:

- 1 línia (3+6 unitats): 12 mestres (sense comptabilitzar PT i AL)
- 2 línies: 25 mestres.
- 3 línies: 37/38 mestres

La proposta és lluny de les plantilles tipus de la LOGSE que reivindica l'STEI: 15 mestres (inclou PT i AL) per 9 unitats, i així progressivament. Respecte a Secundària, tan sols plantegen la plantilla orgànica pel curs 1999/2000.

Respecte a l'Acció Social, ens varen lliurar un esborrany de decret pendent de quantificació econòmica. Si es materialitza, suposarà l'equiparació del professorat amb els funcionaris de la CAIB pel que fa a ajudes per fills menors de 18 anys i beques d'estudi (matrícula d'universitat, cursos...)

Pel que fa a l'equiparació retributiva, la conselleria no vol renegociar l'aspecte econòmic i vol regular a través d'un decret el tema de la substitució dels sexennis pels estadis.

Mesa d'Universitat.- El dia 16 de març, la Conselleria d'Educació, després de més d'un any de comunicats, escrits i demandes, va acceptar la proposta de l'STEI de constituir la Mesa d'Universitat i iniciar la negociació de la millora retributiva del professorat de la UIB.

La gerència de la UIB i els sindicats representatius del personal laboral estan en fase de tempteig per intentar establir el primer conveni col·lectiu en aquest àmbit. L'STEI en el seu programa electoral ja propugnava la consecució d'aquest objectiu.

Mesa de Funció Pública.- L'STEI també és present a l'àmbit de Mesa General de la Funció Pública. Aquí hem pogut detectar les presses de l'Administració en convocar, després de més de sis anys, un Concurs Oposició i establir una borsa de contractació preferent per als seus funcionaris interins. L'STEI i la resta de forces sindicals, excepte CSIF, reclamam el llistat actualitzat de funcionaris interins de l'Administració CAIB, i la Conselleria de la Funció Pública s'hi nega.

Per què tot això? Clientelisme? Irregularitats? On és la transparència que propugnava el President de la CAIB pels seus consellers i conselleres? Ens reafirmam en la idea

que als partits conservadors no els agrada gens negociar amb els representants dels treballadors.

Mesa de privada.- La política educativa desenvolupada pel PP a la nostra comunitat segueix un eix d'afavorir la xarxa privada, més ben dit d'afavorir les titularitats, no les seves treballadores i treballadors que no veuen millorar ni la qualitat d'ensenyament ni les seves condicions laborals, malgrat la despesa pública hagi augmentat en aquest sector.

A la Comissió de Concerts s'han propugnat mesures que poden ser considerades com a irregulars i presumiblement il·legals (contràries a determinades lleis orgàniques com la LODE, LOGSE i LOPEGCE). En el si d'aquesta comissió, l'Administració està actuant amb manca de transparència i d'informació vers la representació de les treballadores i treballadors. Per tot això l'STEI va denunciar aquests fets i va abandonar l'esmentada comissió.

Les ràtios a molts de centres superen la màxima, zones amb ràtios baixes i encara es proposen més aules d'aquests nivells a concertar... fan cada vegada més necessària l'aplicació d'un mapa escolar per tal d'aprofitar al màxim els recursos i no malgastar els fons públics. L'analogia per al professorat de concertada que no s'acompleix. La formació, oblidada. Noves exigències que fan necessari un nou plantejament a l'hora de distribuir la despesa per ensenyament.

L'horitzó del 13 de juny és a prop. Aleshores seran els ciutadans i ciutadanes que, amb el seu vot, decidiran també el tipus de política educativa que volem per a la seva comunitat. Nosaltres, des de la nostra independència (que no "neutralitat") volem que les polítiques econòmiques territorials, socials i educatives afavoreixin les capes populars (del poble) i no les minories privilegiades. □